

सान्हो वै नाम तेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातःसवन एवं माध्यंदिनं
 एवं तृतीयसवन एवमु ह यजमानो प्रमायुको भवति. यद्ध वा इदं पूर्व-
 योः सवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंति. तस्मात्त्वेदं प्राच्योग्रामताबहुलावि-
 ष्टा. अथ यत्त्वेदं तृतीयसवने संत्वरमाणाश्चरंति. तस्मात्त्वेदं प्रत्यंचि
 दीर्घारण्यानि भवंति. तथाह यजमानः प्रमायुको भवति; तेनासंत्वर-
 माणाश्चरेयुर्यथैव प्रातःसवन एवं माध्यंदिन एवं तृतीयसवन एवमु ह
 यजमानो उपमायुको भवति. स एतमेव शस्त्रेणानुपर्यावर्तेत यदा वा
 एष प्रातरुदेत्यथ मंद्रं तपति. तस्मान्मंद्रया वाचा प्रातःसवने शंसे-
 दथ यदाभ्यत्यथ बलीयस्तपति. तस्माद्बलीयस्या वाचा मध्यंदिने
 शंसेदथ यदाभितरामेत्यथ बलिष्ठतमं तपति. तस्माद्बलिष्ठतमया वाचा
 तृतीयसवने शंसेदेवं शंसेद्यादि वाच ईशीत; वाग्धि शस्त्रं यया तु
 वाचोत्तरोत्तरिण्योत्सहेत. समापनाय तया प्रतिपद्येतैतत्सुशस्ततम-
 मिव भवति. स वा एष न कदाचनास्तमेति नोदेति तं यदस्त-
 मेतीति मन्यंते ऽन्ह एव; तदंतमित्वाथात्मानं विपर्यस्यते; रात्रौमेवाव-
 स्तात्कुरुते हःपरस्तादथ यदेनं प्रातरुदेतीति मन्यंते रात्रेरेव तदंत-
 मित्वाथात्मानं वि पर्यस्यते, ऽहरेवावस्तात्कुरुते; रात्रौ परस्तात्स वा
 एष न कदाचन निम्नोचति. न ह वै कदाचन निम्नोचत्येतस्य
 ह सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुते य एवं वेद य
 एवं वेद ॥ ४४ ॥ इत्यैतरेय ब्राह्मणे तृतीयपंचिकायां
 चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

यज्ञो वै देवेभ्योन्नाद्यमुदक्रामत्ते देवा अब्रुवन् यज्ञो वै नोन्नाद्यमुद-
 क्रमीदन्विमं यज्ञमन्नमन्विछामेति ते ब्रुवन्कथमन्विछामेति ब्राह्मणेन
 च छंदोभिश्चेत्यब्रुवंस्ते ब्राह्मणं छंदोभिरदीक्षयंस्तस्यांतं यज्ञमतन्व-
 तापि पत्नीः समयाजयंस्तस्मात्थाप्येतर्हि दीक्षणीयायामिष्टावां तमेव